

Τὸ Ἰταλικὸν μελοδράμα ἐξακολουθεῖ ἡ Κ. Μαρινάντζελη ἀπεσύρθη τοῦ Θεάτρου· μετὰ ἐπταήμερον διακοπὴν τῶν παραστάσεων τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς, ἡ Κ. Φινέτη παρέστησε τὴν *Somnambula* (sompnambula)· ἀπορούμεν πῶς ἡ μελωδὸς αὕτη ἡ τοσοῦτον *trouperan* τὴν καρδίαν ἔχουσα ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφέρει διὰ τῶν ἰδίων τῆς χειρῶν τραῦμα θανατηφόρον κατὰ μελοδράματος τοῦ Θεοῦ Βελίνη· ἡ πρώτη μονωδία κατεκερματίσθη, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη κακὴν κακῶς ἐξετελέσθησαν.

— Ἐλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτείαν μας· μικρὰ τροποποιήσεις τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο καὶ ὁ Ρήγας Παλαμίδης γενόμενος Γερουσιαστὴς παρητήθη τοῦ ὑπουργείου, ἀντικαταστάθεις παρὰ τοῦ Κ. Ἀμβροσιάδου μέχρι τοῦδε Νομάρχου Ἀθηνῶν. Ὁ Κ. Ρήγας Παλαμίδης περὶ τὰ τέλη τῆς ὑπουργικῆς του ζωῆς ἐνῆργησε πρᾶξιν αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, τὴν ἐπικύρωσιν τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἑρμουπόλεως, ἥτις πρὸ τόσου καιροῦ ἀνεβάλλετο χάριν ἐνὸς ὑπουργοῦ· ὑποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου εἰσὶν οἱ ΚΚ. Α. Δαμαλάς, Καλλέργης καὶ Κάπαρης, ἅπαντες ἄνδρες ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος καὶ εὐυπόληπτοι δημόται· ἡ σύμπνοια τῆς ὑπερισχυσάσης μερίδος εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἦτον ὁ βράχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνετρίβησαν τὰ λοξοειδῆ σχέδια τῶν ἐναντίων. Πολὺς γίνεται λόγος εἰς τὴν πόλιν μας περὶ τοῦ Ῥώσου Ὑποναύαρχου Κ. Καρνηλῶφ ὅστις περὶ τὰς ἀρχὰς ἱσταμένου εἶχε φθάσει εἰς Πειραιᾶ δι' ἐκτάκτου πολεμικοῦ Ῥωσικοῦ ἀτμοπλοίου· ἡ αἰτία τῆς ἀφίξεώς του ἀγνοεῖται, τοῦτο δὲ μόνον εἶναι γνωστὸν ὅτι παρουσιάσθη εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἡμῶν, καὶ ἀκολούθως ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

Πρὸς Ἰταλίδα μελωδόν.

MARIETA MARINANTZEAH.

ὦ Ἰταλὶς, μὲ καλλονὴν κ' ἐπώνυμον ἀγγέλων,
Ἐπιφανείσα ὡς ἀστὴρ ἠδὺς καὶ ἀνατέλλων

Εἰς τ' ἄστν τῆς Παλλάδος,

Σειρὴν, ἰδοὺ ἐμάγευσας διὰ τῆς καλλονῆς σου
Διὰ τῆς γλυκυτάτης σου καὶ λιγυρᾶς φωνῆς σου

Τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐψαλλον ἄλλοτε ἐδῶ Ἀμφίονες, Μουσαῖοι,
Ὀρφεῖς, Κορρίναι, κ' ὀπαδοὶ τοῦ Ἀρεως Τυρταῖοι

Κ' οἱ φθόγγοι οἱ γλυκεῖς των

ὧς ν' ἀναπάλλουν ἔναυλοι καὶ ἔνθεοι εἰσέτι,

Κι' ὁ Ἕλλην τὸν ψιθυρισμὸν τῆς αὔρας ὑποθέτει

ὧς ἔχον τῆς φωνῆς των.

Τοῦ Ἑλικῶνος πάντοτε τὸν ἔτερψαν τὰ δῶρα
Κι' ὡς ἦτο πάλαι προσφιλὲς, εἶν' ὁ αὐτὸς καὶ τῶρα,

Ἀγνὸς υἱὸς τῆς Μούσης.

Καὶ διὰ τοῦτο, Ἰταλὶς, καὶ σοῦ μετ' εὐφροσύνης
ἤκουσεν ἤδη ὡς πτηνοῦ τῆς θείας Ἰπποκρήνης,

Ἦδυμελῶς λαλούσης.

Καὶ ὅταν εἰς τὸν φθόγγον σου ὁ ἔρως ὑποστένη,
Ὅταν αὐτὸς ἐκδίκησιν ἡ μένος τι ἐμφαίνει...

Ἢ ὅταν ἀπολείπῃ,

Εἰς τῆς ψυχῆς τὴν ἑκστασιν, ἡ ὅταν τὸν συντρίβῃ
Τοῦ ἄλγους τραῦμα σκληρόν τι, πῶς τότε πάντας
θλίβει.

Ἢ ὁμιλοῦσα λύπη...

Τὸ οὖς μας ὑπὸ τῆς φωνῆς ἐκεῖνης τεθελγμένον
Θέλει ν' ἀκούῃ πάντοτε, ὅταν κ' αὐτὸ ἀσθμαίνειν,

Τ' ἀγωνιῶν μας στῆθος,

Συμπάλλει μετὰ τῶν παλμῶν τῆς μαγικῆς φωνῆς σου
Καὶ τὴν ψυχὴν ἀνάρπαστον κρατεῖ ἡ καλλονὴ σου.

Καὶ τὸ γλυκύ σου ἦθος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁ διατημότερος καὶ μεγαλοφύστερος πολιτικὸς τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας, πρίγκιψ Μετερνίχος, ἔχει ὡς γνωστὸν, ἕνα ὀφθαλμὸν πλειότερον τοῦ Ὀμήρου. Ἰδοὺ δὲ πῶς τοῦτο ἀνεκαλύφθη.

Ζωγράφος τις ἐν τοῖς μάλιστα δόκιμος, προσεκληθὴς νὰ ποιήσῃ εἰκόνα αὐτοῦ. Τὸν ἐκάθισεν λοιπὸν κατάντικρον τοῦ ἡλίου· εἰς τὴν λάμψιν τοῦ ἡλίου ὁ εἰς μὲν ὀφθαλμὸς τοῦ πρίγκιπος ἐταπεινώθη δακρύσας, ὁ ἕτερος ὁμοῦς ἔμεινεν ἀπαθὴς καὶ ἀτάραχος. Τοῦτο παρατηρήσας ὁ ζωγράφος ἐσκέφθη διὰ τοῦ ἑξῆς λογικωτάτου ὄντως ἐνθυμήματος.

Μεταξὺ πάντων τῶν ὄντων τῆς φυσικῆς ἱστορίας, μόνος ὁ ἀετὸς δύναται νὰ ἀτενίσῃ τὸν ἥλιον. Ἀλλ' ὁ Κ. Πρίγκιψ δὲν εἶναι ἀετὸς... ἄρα λοιπόν...

Οἴκοθεν δ' ἐννοεῖται ἂν τὸν εὐφυῆ τοῦτον συλλογισμὸν του διεκοίνωσεν εἰς ἄλλους ἡ ὄχι.

Οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι, ἔλεγεν ὁ μέγας τῆς Ῥώμης ῥήτωρ Κικέρων πρὸς τὸν ἀδελφόν του πυγμαῖον μὲν ὄντα, μὴ καλυόμενον ὁμοῦ ἐκ τούτου νὰ καυχᾶται ἐφ' ἡρωϊσμῷ, οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι κρεμοῦν τὸ ξίφος εἰς τὸ πλευρόν των, σὺ δ' ἐκρεμάσθης εἰς τὸ πλευρόν τοῦ ξίφους.

Πολυτέλεια ἐθεωρεῖτο παρὰ τοῖς προγενεστέροις ἡμῶν καὶ κυρίως παρ' Ὀθωμανοῖς τὸ διατρέφειν καὶ παρ' ἑαυτοῖς ἔχειν γελωτοποιούς. Τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος δὲν ἐξηρεῖτο Ὀθωμανὸς τις Σατράπης. Καὶ δὴ προσκαλεσάμενος ἐσπέραν τινὰ τὸν

γελωτοποιόν του, δριμυτάτου χειμῶνος ἐπικρατοῦντος.

— Τί θά εἰλεγε, τῷ εἶπε, ἂν σοῦ ἐπρωτεύετο νὰ κερδῇσῃς χιλίους ρουπιέδες ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ μείνῃς ὡς εἶσαι καὶ χωρὶς τὸ παραμικρὸν πῦρ εἰς τὸν πρὸς βορρᾶν ἐξώστην ὅλην τὴν νύκτα;

— Ἦθελα συγκατατεθῇ, ἐξοχώτατε, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ξέων τὸ ὅς μετ' ἐμβριθείας γελοιώδους.

— Εἰς τὸ ἔργον λοιπὸν, εἶπεν ὁ Σατράπης. Καὶ πᾶραυτὰ διώρισε φρουρὰν ἥτις ὤφειλε νὰ τὸν ἐποπτεύῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης αὐγῆς.

Δύναται ἕκαστος νὰ κρίνῃ τὴν νύκτα τὴν ὁποίαν διήλθεν ὁ ἄθλιος γελωτοποιός.

Τῇ ἐπαύριον, ἡ πρώτη ἐρώτησις τοῦ Σατράπου ἦμα ἐγερεθέντος ἦν ἂν ἔξῃ ἀκόμη ὁ γελωτοποιός. Ἀκούσας τὸ ὄνομά του, ὁ γελωτοποιὸς ὅστις παρεμύνηεν ἐξωθεν τοῦ θαλάμου, εἰσῆλθε τρέμων ἔτι ὡς κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος, καὶ ἐβδελύσσεν οὕτω διὰ τῆς παρουσίας του τὸν κύριόν του ὅτι ἔξῃ καὶ ἀνυπόμονος ἦτο νὰ λάβῃ τὸ ἄθλόν του.

— Ἐτήρησε τὰς συμφωνίας; ἠρώτησεν ὁ Σατράπης τὸν μεταπεμφθέντα φρουρόν.

— Μάλιστα, Ἐξοχώτατε.

— Ἐμεινε μὲ τὰ ἐνδύματα τὰ ὁποῖα ἔφερε.

— Μὲ τὰ αὐτὰ, ἐξοχώτατε.

— Χωρὶς πῦρ;

— Χωρὶς πῦρ, ἐξοχώτατε, ἐκτὸς ἂν ἡ ἱμετέρα ἐξοχότης λογίσῃ ὡς πῦρ τὸ κηρίον τὸ ὁποῖον ἔκαιεν εἰς τὸν συνεχῇ τῷ ἐξώστη θαλάμῳ, ἀπεκρίθη ὁ πονηρὸς φρουρός.

— Βέβαια, βέβαια, μήπως δὲν εἶναι τάχα πῦρ καὶ ἡ φλόξ τοῦ κηρίου, ἀντειπὲν ὁ Σατράπης ὅστις ἠθέλε τὴν αἰτίαν. Ἐπειτα δὲ στραφεὶς σοβαρὸς πρὸς τὸν γελωτοποιόν.

— Κύριε, εἶπε, δὲν ἐτήρησες τὰς συμφωνίας ὕπαγε.

Ὁ δυστυχὴς γελωτοποιὸς ἐνόησεν ὅτι ἐγελωτοποιήθη. Οὐδὲν ὅμως ἀντειπὼν ἀπῆλθε περίλυπος τὴν ψυχὴν μέχρι θανάτου.

Πολλὰί πλὴν ἡμέραι δὲν παρήλθον, καὶ ὁ γελωτοποιός, ὁ αὐτὸς πάντοτε, παρουσιάσθη εἰς τὸν Σατράπην, καὶ γονυπετήσας ἐνώπιον αὐτοῦ,

— Δέσποτα, εἶπε, ἀξιώσον νὰ τιμῇσῃς τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, ἐρχόμενος μετὰ τῶν αὐλικῶν σου εἰς συμπόσιον ἑτοιμον εἰς πρώτην σου διαταγὴν.

— Καὶ εἰς ποῖον μέρος θά γίνῃ τὸ συμπόσιον αὐτό; ἠρώτησεν ὁ Σατράπης, γελάσας εἰς τὴν ἀπλότητα τοῦ γελωτοποιοῦ.

— Εἰς τοὺς κήπους τῆς ἐξοχότητός σου.

— Λοιπὸν εἰς αὐριον. Θά σὲ εἰδῶ.

Ὁ γελωτοποιὸς ἀπεχώρησε κατεσπενσμένως καὶ ὅλως ἐχόμενος ὑπὸ τῶν φροντίδων τῆς προπαρασκευῆς συμποσίου ὑπὸ τοούτων ξένων τιμηθεσμένον.

Καὶ τῇ ἐπαύριον οἱ περὶ τὸν Σατράπην διευθύνθησαν εἰς τὸ ὠρισθὲν μέρος, ἔνθα τοὺς ὑπεδέχθη ὑποκλινῶς καὶ εὐγνωμόνως ὁ συμποσιάρχης,

ἔνθα τὰ πάντα πλὴν τῶν σιτίων ἦσαν ἑτοιμα. Ἐκάθησαν λοιπὸν, καὶ ὁ γελωτοποιὸς παρεκάλετο νὰ τὸν συγχωρήσωσι καὶ νὰ ὑπομείνωσιν ἐπὶ σιγῇ. Ἀλλὰ παρήλθεν ἡ στιγμή, καὶ στιγμαὶ ἐπὶ στιγμάς, καὶ τὸ γεῦμα δὲν ἐφαίνετο ἀκόμη. Καὶ οἱ συνδαιτυμόνες ἐπέινων, τρομερὰ μάλιστα, καθόσον, ἀστείσμου χάριν ἀναμφιβόλως, πάντες εἶχον μείνει νήστες, ἵνα γενναίωτερον ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν παρουσιασθησάντων σιτίων. Καὶ ἐδείκνυνον ἤδη τὴν ἀνυπομονησίαν των. Ἀλλ' ὁ γελωτοποιός ἡμῶν καὶ πάλιν αἰτήσας συγγνώμην ἐπὶ στιγμήν, ἤρξατο διηγῆσθαι εὐτραπέλων καὶ βωμολοχιῶν, αἵτινες διέστειλαν μὲν πρὸς γέλωτα τὰ χεῖλη τῶν ξένων, οὐδὲν ἤττον ὅμως δὲν τοὺς ἐμπόδισαν νὰ πεινώσι πλεῖστον ἔτι, διότι «λόγοι οὐ πληροῦσι γαστέρα» κατὰ τινὰ κομικόν.

Καθησυχάσας λοιπὸν αὐτοὺς πάλιν, ὁ γελωτοποιὸς ἠγέρθη ὅπως ὁ ἴδιος ἰδῇ τί ἐγίνετο τὸ γεῦμα· προχωρήσας δὲ τινὰ βήματα, πρὸς ὑψηλὴν τινα κυπάρισσον, καὶ ὑποβαλὼν τὴν χεῖρα ὀπισθεν τοῦ πύλου του, ἀνέβλεψεν εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς· εἶτα δ' ἐπίστραφεί.

— Δέσποτα, εἶπεν εἰς τὸν Σατράπην, πλησιάζει.

— Τί πλησιάζει;

— Τὸ γεῦμα.

— Καὶ ποῦ τὸ εἶδες; εἰς τὸν οὐρανόν;

— Τί οὐρανόν; εἰς τὸ μαγειρεῖον ὅπου ὑπῆγα.

— Ἐκεῖ ὅπου ὑπῆγες εἶναι τὸ μαγειρεῖον;

— Ἄν θέλετε, δύνασθε νὰ τὸ βεβαιωθῇτε.

Ὁ Σατράπης ἠγέρθη καὶ ἀκολουθούμενος παρὰ πάντων καὶ ἀκολουθῶν αὐτὸς τὸν συμποσιάρχην, διευθύνθη πρὸς τὸ δειχθὲν μέρος, καὶ ἐβδελιώθη... ὅτι ὀλίγα μαγειρεύματα ὤφειλε νὰ περιμεῖνῃ ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον ἐκεῖνο.

Πολλὰς ὀργυῖας ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, εἰς τὸν ὑψηλότερον κλῶνα κυπάρισσου ὑψηλοτάτης, ἦν ἀνηρτημένος λέβης τις· ὑποκάτω δὲ τοῦ λέβητος, εἰς τὸ ἔδαφος ἔκαιε ἀμυδρῶς καὶ μόλις φαινόμενον φῶς λαμπάδος...

Περὶ τὸν εἶναι νὰ εἰπώμεν ὅτι ὀλίγον πλέον μακρὰν μεγαλοπρεπὲς γεῦμα ἀνέμενε τὸν Σατράπην καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ ὅτι ἤδη ἡ ἀγχίνοια τοῦ ἀξίου γελωτοποιοῦ ἀνεγνωρίσθη μετὰ κρότου, καὶ μετὰ δαφιλείας ἀντεμείφθη.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἡ Σκιά (διήγημα). — Ἡ Λουκίλη. — Χορὸς εἰς τὸ πέμπτον πᾶνωμα. — Ἠθικαὶ μελέται Περι Γυναικός. — Χρονικά. — Ποίησις — Πρὸς Ἰταλίδᾶ Μελωδόν. — Ποικίλα. —

Εἰκονογραφίαι. — Λουκίλη. — Λουκίλη ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης. —

Παράρτημα. — Ὁ Ἰπποκράτης τῆς Βραζελόννης.